

[Ministeren for skatter og afgifter]

hold til testamente har fået tillagt den største arvelod.

Hertil vil jeg gerne sige, at et testamente kan jo indsætte to arvinger, der begge opfylder betingelserne for den lave afgiftssvarelse, og disse arvinger kan jo få lige store arveloder. Her fører lovforslagets affattelse til, at ingen af arvingerne er berettiget til den lave arveafgift.

Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, vil samboende søskende kunne opfylde betingelserne for at betale ægtefællearveafgift. Søskende vil ofte arve hinanden i henhold til lovens regler, uden at der foreligger testamente. Arver to søskende en tredje bror eller søster, og har alle boet sammen, må forslaget vel medføre, at ingen af de to arvinger kan opnå den lave arveafgift, hvis der ikke foreligger et testamente, der giver den ene mere end den anden.

Bor to børn sammen med forældrene, kan lovforslaget i den foreslåede affattelse medføre, at det ene barn får ret til at betale afgift efter ægtefælleskalaen. Det vil gælde, når den afdøde far eller mor i sit testamente har bestemt, at det ene barn skal arve mere end det andet. Når to søskende arver lige meget efter deres far eller mor, vil et hjemmeboende barn typisk blive omfattet af den lave ægtefælleafgift. Et udeboende barn skal derimod betale arveafgift efter den højere afgiftsskala; dette barn har jo ikke haft fælles husstand med arveladeren.

De afgrænsningsvanskeligheder, som jeg her har været inde på, og navnlig det forhold, at der sidder et arveafgiftsudvalg i skatteministeriet, taler efter min opfattelse klart for, at man ikke nu gennemfører en lovgivning som foreslået.

Vedrørende ændringen af § 3, stk. 2, kan jeg oplyse, at denne vil medføre en væsentlig udvidelse af reglerens anvendelsesområde. Efter den praksis, der nu følges i henhold til arveafgiftslovens § 3, stk. 6, nedsættes arveafgiften for arvinger, der igennem længere tid har haft fælles bolig med arveladeren, og som desuden har været økonomisk afhængige af denne.

Efter den foreslåede bestemmelse kræver en nedsættelse på grund af økonomisk afhængighed ikke, at der har foreligget fælles husstand mellem arvelader og arving. Denne udvidelse af nedsættelsesområdet ved jeg faktisk ikke om forslagsstillerne har været

opmærksom på. Under alle omstændigheder mener jeg, at det også vedrørende dette punkt vil være af væsentlig betydning at kende arveafgiftsudvalgets samlede overvejelser, før der tages en beslutning vedrørende de her foreslåede ændringer.

Jeg vil gentage, at jeg er positivt indstillet over for det princip, forslaget er udtryk for. Imidlertid vil jeg stærkt henstille, at der ikke tages stilling til lovforslagets eventuelle nærmere udformning og vedtagelse, før der foreligger en betænkning fra arve- og gaveafgiftsudvalget. Det er, som det også fremgår af mine bemærkninger her, temmelig indviklet stof, som omfatter en række situationer af meget forskelligartet karakter.

Arve- og gaveafgiftsudvalget venter jeg vil kunne afslutte sine overvejelser, således at der kan foreligge en betænkning i løbet af sommeren og et lovforslag herom vil kunne drøftes i begyndelsen af næste samling.

Jytte Hilden (S):

Lovforslag nr. L 89 fremsat af SF er et udmærket, velargumenteret, aktuelt forslag. SF forsøger på at få lovgivningen til at passe med virkeligheden. Ægteskabsudvalget fra 1969 afgav i 1980 sin betænkning nr. 8, og dengang regnede man med, at der var ca. 370.000 mennesker, der levede sammen uden at være gift. Dagens tal er vel snarere op imod en halv million, og det rejser selvfølgelig klart en lang række problemer.

Det, vi diskuterer i dag, er et skattespørgsmål, nemlig spørgsmålet om arveafgift: hvis to lever sammen og den ene dør, hvad gør man så? Som lovgivningen er i dag, kan det selv med den dispensationsmulighed, der er, faktisk være vanskeligt for den overlevende part at fortsætte et liv. Derfor hilser vi forslaget velkomment.

Jeg skal ikke gå i detaljer – dem kan man læse i selve lovforslaget og i bemærkningerne – men glæde mig over, at man siger, det skal gælde alle parforhold, både hvor det er to mennesker af samme køn og to mennesker af forskelligt køn eller eventuelt to ugifte søskende, der bor sammen, hvorimod SF ikke medtager kollektiver. Man sætter også en begrænsning med hensyn til beløbet: såfremt arvelodden udgør mere end 500.000 kr., skal reglerne i dette forslag kun finde anvendelse